Oplossingen NMB1: Kleinste-kwadratenbenadering (deel 1)

Nico Vervliet, KU Leuven

2 mei 2016

1 Opgave 1:

Oplossing

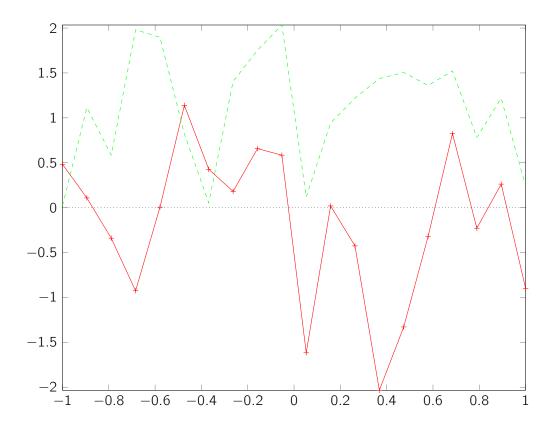
```
function plotres(x,r,w)
%PLOTRES plots residuals in combination with weights

hold on

plot(x,r,'r+-') % Plot residuals
plot([x(1) x(end)], [0 0], 'k:') % x-axis
scalefactor = max(abs(r));
plot(x,w/max(w)*scalefactor,'g--') % Plot scaled weights
ylim([-scalefactor scalefactor]) % center x-axis

hold off
end
```

```
% Test function
x = linspace(-1, 1, 20);
r = randn(size(x));
w = rand(size(x));
clf
box on
plotres(x,r,w)
```


2 Opgave 2:

```
function c = kkb1(x, f, w, n)
%KKB1 kleinste-kwadratenveeltermbenadering van maximale graad n

N = length(x);
D = diag(sqrt(w));
A = cumprod([ones(N, 1) x(:,ones(1,n))], 2);
A = D*A;
b = D*f;
c = A \ b;
end
```

```
function c = kkb2(x, f, w, n)
%KKB2 KKB met veeltermen van maximale graad n
% Stelt discrete kleinste-kwadratenveeltermbenadering op
% van graad n voor de punten (xi, fi) met gewichten wi,
% i = 1,..., N.
x = x(:); f = f(:); w = w(:);
```

```
N = length(x);
X = [ones(N, 1), x(:,ones(1,2*n))];
X = cumprod(X, 2);
A = w'*X;
A = hankel(A(1:n+1), A(n+1:end)');
b = (w.*f)'*X(:,1:n+1);
c = A \ b';
end
```

```
function c = kkb2v2(x, f, w, n)
    x = x(:); f = f(:); w = w(:);
    N = length(x);

W = diag(w);
A = cumprod([ones(N, 1) x(:,ones(1,n))], 2);
b = A'*W*f;
c = (A'*W*A) \ b;
end
```

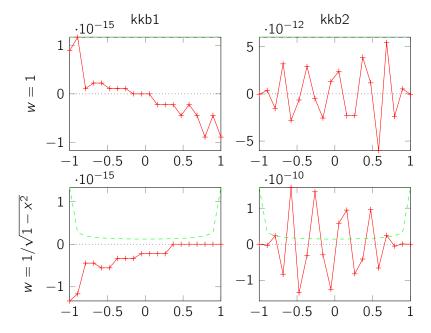
Verschil tussen kkb2 en kkb2v2: voor lage N is de tweede versie sneller, voor hogere N is de eerste versie sneller.

3 Opgave 3:

```
%% generate data
x = linspace(-1, 1, 20)';
f = exp(x);
w = 1./sqrt(1-x.^2);
w(1) = 11;
w(end) = 11;
n = 5;
c1 = kkb1(x,f,w,n);
c2 = kkb2(x,f,w,n);
```

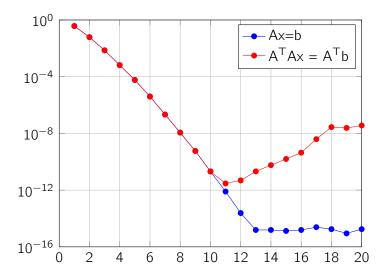
```
figure();
n = 15;
w = ones(size(x));
c = kkb1(x,f,w,n);
y = polyval(c(end:-1:1), x);
r = y-f;
subplot(2,2,1);
```

```
plotres(x,r,w);
title('kkb1')
ylabel('$w=1$','Interpreter','LaTex')
c = kkb2(x,f,w,n);
y = polyval(c(end:-1:1), x);
r = y-f;
subplot(2,2,2);
plotres(x,r,w);
title('kkb2')
w = 1./sqrt(1-x.^2);
w(1) = 11;
w(end) = 11;
c = kkb1(x,f,w,n);
y = polyval(c(end:-1:1), x);
r = y-f;
subplot(2,2,3);
plotres(x,r,w);
ylabel('$w=1/\sqrt{1-x^2}$','Interpreter','LaTex')
c = kkb2(x,f,w,n);
y = polyval(c(end:-1:1), x);
r = y-f;
subplot(2,2,4);
plotres(x,r,w);
```


Als we kkb1 gebruiken, dan zijn de fouten steeds van de ordegrootte van de machineprecisie. Als we kkb2 gebruiken, dan is dit niet langer het geval. Het gebruik van de gewichtsfunctie $w=1/\sqrt{1-x^2}$ zorgt ervoor dat de fouten aan de rand harder benadeeld worden, waardoor deze kleiner worden.

```
%% Last plot
N = 20;
residual = zeros(1, N);
residual2 = zeros(1, N);
for n = 1:N
    c = kkb1(x,f,w,n);
    y = polyval(c(end:-1:1), x);
    residual(n) = max(abs(y-f));
    c = kkb2(x,f,w,n);
    y = polyval(c(end:-1:1), x);
    residual2(n) = \max(abs(y-f));
end
figure;
semilogy(1:N, residual, 'b.-', 1:N, residual2, 'r.-');
legend('Ax=b', 'A^TAx = A^Tb', 'Interpreter', 'LaTex')
grid on;
```


De afrondingsfouten nemen bij hoge graad toe in geval van kkb2. Het conditiegetal wordt immers gekwadrateerd.

4 Opgave 4:

Voor opgave 4 wordt geen oplossing gegeven gezien de gelijkenis met de vraag op het practicum NMB. Een hints voor het practicum: Varieer het punten en de graad van de veeltermen. Bespreek wat er gebeurt.